

на Твоето Слово е Истиината“. Значи, истината е първичниятъ капиталъ, който е вложенъ въ човѣшката душа. За да се развие този капиталъ е нужна цѣла вѣчностъ. Само частъ отъ този капиталъ е вложенъ въ обрѣщението. Той е въ човѣшкото лице. Всѣки капиталъ, който се туря въ обрѣщението, трѣбва да принася нѣкаквъ приходъ, т. е. нѣкаква печалба. Тази печалба, именно, се изразява чрезъ човѣшките ржци. На ржката на човѣка е написана печалбата, която той е придобилъ отъ капитала си, вложенъ въ обрѣщението. Следователно, главата на човѣка представя основния, Божествения капиталъ; лицето е капиталътъ, вложенъ въ обрѣщението; ржцетъ пъкъ представлятъ това, което човѣкъ е изработилъ и придобилъ. По главата, по лицето и по ржцетъ на човѣка може да познаете, какъ е живѣлъ въ миналото, отъ редъ поколѣния насамъ, какъ живѣе днесъ и какъ ще живѣе въ бѫдеще. Който вижда нѣщата, той може да чете по тѣхъ. Който е слѣпъ, той нищо не знае, защото не може да чете.

За изясняване на мисълта си ще приведа едно предание, което датира още отъ времето на християнската епоха. Единъ отъ окултнитѣ ученици постова време решилъ да се посвети на Бога, въ кратко време да стане светия. Споредъ разбиранията, които ималъ, той се уединилъ на една планина, дето прекаралъ цѣли 20 години въ молитва и размишление. Единъ денъ, като се раз-